

gennemføre det, der er afgjort væsentligt, et bæredygtigt Skattesystem, der kan sikre os Balance, at gøre saadanne rimelige Indrømmelser, som maatte være nødvendige for at føre Lovforslagene igennem. Dermed skal jeg anbefale disse Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Jeg skal have den Ære overfor det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Tillæg til Postlov af 9. Maj 1919*. Dette Forslag fremsættes i Henhold til Postlovens § 30, hvorefter Postlovens Takster skal forelægges til Revision i denne Rigsdagssamling. Under Hensyn til Postvæsenets nuværende økonomiske Stilling har Tanken om en almindelig Nedsættelse af Portotaksterne for Tiden maattet opgives, men dog foreslaas der Nedsættelser paa enkelte Omraader. Jeg skal ganske kort nævne dem.

Der foreslaas ingen Nedsættelse af den almindelige Brevporto; men for lokale Tryksags- og Vareprøveforsendelser foreslaas en Nedsættelse baade for første og anden Vægt-sats, idet det har vist sig, at Taksterne her har været for høje og vel ogsaa virket noget hen til, at Forsendelsernes Antal er gaaet ned. Derfor foreslaas de nuværende Takster 8 og 12 Ø. nedsat til henholdsvis 5 og 8 Ø. For Brevkortets Vedkommende foreslaas ikke nogen Ændring i selve Taksten; men som det nu er, betales Brevkortskartonen med 2 Ø., denne Betaling kan nedsættes administrativt, og man har under Overvejelse i Administrationen at gaa fuldstændig bort fra at tage en saadan Betaling. Hvad Pakkeforsendelser angaar, foreslaas der en Nedsættelse for Pakker paa indtil 1 kg fra 60 Ø. til 50 Ø., og for Pakker paa 1—3 kg fra 75 til 70 Ø.

Med Hensyn til Avisporto foreslaas der ingen Nedsættelse i Nummerporto for Dagblade, men det skal erkendes, at den Ordning, der for Ugebladenes Vedkommende traadte i Kraft fra 1. Juli dette Aar, og hvorefter der sondres mellem Ugeblade med begrænset Annoncestof og Ugeblade med ikke-begrænset Annoncestof, ikke har svaret til de Forventninger, man har stillet til den. Jeg maa dog sige, at fra Postvæsenets Side ønskede man at opretholde den Ordning, man var kommet til; men den Utilfredshed, og jeg synes den berettigede Utilfredshed, der har været indenfor Ugebladsudgiveres Kreds, maa gøre det paa-krævet at gaa til en Ændring af dette Forhold. Jeg fremsætter derfor Forslag om at gaa bort fra denne Sondring mellem Uge-

blade med begrænset og Ugeblade med ubegrænset Annoncestof og fastsætte en bestemt Nummerporto for Ugeblade af 2 Ø. Det vil selvfølgelig bringe Postvæsenet en betydelig ringere Indtægt for Ugebladenes Vedkommende, og den foreslaar jeg at der skaffes noget Ækvivalent for ved, at man forhøjer Overvægtsporto'en og tager en forhøjet Overvægtsporto baade for Dagblade og Ugeblade. Overvægtsporto'en for Dagblade, som nu er 2 Ø. pr. 100 g, foreslaas forhøjet til 3 Ø. pr. 100 g, og Overvægtsporto'en for Ugeblade, som nu er 4 Ø. pr. 100 g, foreslaas forhøjet til 5 Ø. pr. 100 g. Det er dog saare langt fra, at man derved faar Dækning for den Nedgang, der bliver ved, at man gaar bort fra den nuværende Ordning for Ugebladenes Vedkommende.

Der foreslaas endvidere et Par Tilføjelser til Bestemmelserne om Postvæsenets Eneret. Den ene gaar ud paa at forbyde, at der dannes Sammenslutninger til privat Besørgelse af Deltagernes eller andres Forretningskorrespondance, et Forhold, som allerede er praktiseret indenfor de københavnske Assurandørers Kreds ved Opretelsen af det saakaldte „Assuranceposthus“, hvorved der undrages Statskassen ikke ubetydelige Beløb. Noget saadant er i Strid med Eneretsbestemmelsens Aand og Mening. Der er ved Postloven af 9. Maj 1919 tillagt Postvæsenet Eneret ogsaa for Lokalforsendelser, og den Bestemmelse gøres illusorisk, naar man paa den Maade kan omgaa den. Men da Bestemmelsens Ord i Henhold til Højesteretsdom ikke giver Hjemmel til at forbyde dette Forhold, søger man nu Lovhjemmel dertil. Thi det er nødvendigt for Postvæsenet at have det saaledes, at det kan faa den mere indbringende Del af sin Virksomhed med fuldt ud, for at det skal kunne opretholde den mindre indbringende, ja tabvoldende Del af sin Virksomhed, navnlig altsaa Forsendelser ud over Landet til de yderste Grene. Naar Postvæsenet skal have Forpligtelsen til at besørg Posten ud overalt i Landet, saa maa det ogsaa have Ret til at faa Besørgelsen af Posten til de Dele af Landet, hvor det kan give nogen Indtægt udover den Udgift, der skal til.

Den anden Tilføjelse tager Sigte paa det Forhold, at danske Firmaer, for at spare Porto, lader Forsendelser, som de skal have afsendt i større Mængde til Adressater her i Landet, f. Eks. Reklameforsendelser og den Slags, afsende fra Udlandet, f. Eks. fra Tyskland, hvis Takster paa Grund af Valutaforholdene for Tiden ligger betydeligt under den indenrigske danske Takst. Da hele Porto'en for Brev-